

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

REVUE DER JUBILARISSEN

Donderdag 2 Februari j.l. was E. Hulshof van de afdeling mechanische houtbewerking 12 1/2 jaar in onze dienst. Het is een jubileum, dat alleen in de houtfabriek gevierd is en dat daarbuiten vrijwel aan de aandacht ontsaakt is. Wie de jubilaris kent, zal zich hier niet over verbazen.

Hulshof is iemand, die in stilte werkt en niet aan de grote weg timmert; hij is een van die kraachten, die opvalt door prestaties en plichtbetrachting, niet door woorden maar door daden. Vraagt men zijn collega's dan luidt het:

"Een gesloten man." Zijn chef zegt: "Ik wou dat ik twintig van zulke gestalten had" en dat is eigenlijk voldoende. In de houtfabriek weet men doorgaans wel wat men aan elkaar heeft. Dat Hulshof door zijn collega's gewaardeerd wordt bleek wel uit het gesprek dat hem werd aangeboden. Een gesloten man, deze mechanische

E. HULSHOF - Maach, Houtbew.

schuurder, die zijn vreugde vindt in zijn gezin, maar een medewerker van het goede soort, die daarom recht heeft op onze waardering en gelukwensen.

Donderdag 9 Februari 1950 is het 12 1/2 jaar geleden, dat de heer Langezaal bij onze firma in dienst is getreden, als radiomonteur in de fabriek aan de Laakweg.

Aan de radio heeft hij blijkbaar zijn hart verpand.

De KY 156 en de KY 222, welke voor het merendeel voor VDH onbekenden zijn, zijn door zijn vingers gegleden. In April 1944 is de heer Langezaal door de heer Meijls naar het technisch bureau gehaald. Van die tijd af heeft hij de klok gehanteerd.

Gaf hij vroeger het tempo van de hand aan door zijn enthousiast werken, thans wordt het tempo door anderen overgenomen en wordt de gehele voorbereiding en proeffabricage voor nieuwe apparaten door hem verzorgd.

Langezaal is een enthousiast werker en prettig collega. Wij wensen hem op deze dag van harte geluk en nog vele jaren bij VDH.

A. LANGEZAAL - Techn. Bureau

N.J.H.C.-avond

16 Februari aanstaande belegt de Kern in onze fabriek Maanweg een N.J.H.C.-avond. De Nederlandse Jeugdhelberg Centrale is na de oorlog weer tot grote bloei gekomen en gezien de vele mogelijkheden, die deze organisatie onze VDH-jongeren voor vacante en week-ends biedt, menen wij er goed aan te doen, allen op te wekken deze vast te reserveren. Wij hopen, dat de belangstelling groot zal zijn; wie met het N.J.H.C.-werk kennis heeft gemaakt weet, dat deze organisatie onze belangstelling en steun volledig verdient.

BRIDGE-AVOND

Het ligt in de bedoeling om op Vrijdag 17 Februari in de kleine cantine van het gebouw Maanweg weer een bridge-drive te houden voor VDH-ers en introducties. Inschrijvingen worden tot 14 Februari ingewacht door de heer Telenburg, afdeling organisatie. Inschrijfgeld f 0.50 per persoon.

Burgerlijke stand.

Geboren:
Petronella Johanna Albertina Maria, dochter van P. J. v. d. Velde, afdeling galvano, op 29-1-1950.

Gehuwd:
J. Boogaarts, wikkeldeling, met mej. M. van Gent, op 8-2-1950.

INTREDINGEN

A. C. Hwegen, draaierij, 30-1-1950.
F. G. Kraan, enkelbricage (retour mil. dienst), 30-1-1950.
J. Leutscher, algemeen secretariaat, 1-2-1950
Mej. M. C. van Duin, kostprijsadministratie, 1-2-1950.

Fabrieksbezoekers van deze maand

Dinsdag 7 Februari 1950: een 12-tal Delftse studenten van de afdeling vliegtuigbouw.
Woensdag 8 Februari 1950: het gezamenlijk personeel der Gemeente Voorburg. Uitgaande van het motto „een goede buur is beter dan een verre vriend“ komt burgemeester Noteboom met al zijn mensen kennis maken met het bedrijf onder welks rook zijn gemeente ligt.
Maandag 13 Februari 1950: 100 Zuid-Afrikaanse studenten, die momenteel een studiereis door West-Europa maken.

De B.K.T.-cursus, die de heer Maas deze week gegeven heeft, telde onder de deelnemers de heer Cool, directeur van het accountantskantoor Moret en Starke, de heer Visser, boekhandelaar, en enkele Delftse studenten, die kennis kwamen maken met deze nieuwe methode van instructie.

Een H.T.M.-bus op kernavonden

Als de Kern een avond organiseert, wordt meermalen de klacht gehoord, dat het gebouw Maanweg zo excentrisch is gelegen. Men kijkt er tegen aan om na afloop van de Maanweg naar huis te ondernemen. Nu blijkt de HTM bereid te zijn om na afloop van de avond een speciale bus te laten lopen vanaf de Maanweg. De bus volgt dan een door ons aangegeven route en stopt op alle gewenste punten.

Maar nu de kosten! zult u zeggen. Deze hangen af van het aantal deelnemers. Indien de bus vol is (er zijn 27 zitplaatsen en ± 38 staandplaatsen, totaal dus 65) en de route niet langer is dan 20 km, dan zijn de kosten per persoon ± 40 cent.

Om te noteren:

1. 1 Maart 1950 - Nederlandse Reisvereniging. Kleurenfilm over Nederland.
2. 22 Maart 1950 - Lezing dts. G. Bos. „Ondermingsraden“.
3. 20 April 1950 - Lezing „Ondermingsraden“ de heer H. J. Vermeulen, voorzitter Nederlandse Vereniging van Christelijke Kantoor- en Handelsbedienden.

Spreekuur Kern - Maanweg.

De Kern houdt spreekuur op Maandag 6 Februari aanstaande in wachtkamer 1, begane grond.

Aanwezig zijn: Hr. Campfusen en hr. Wille. Te pauze: Hr v. d. Plas en hr. Heymans. Te pauze: Hr v. d. Plas en hr. Heymans.

„Slechts vernieuwing kan behouden, achter raakt wie stil blijft staan“.

Met deze woorden van Potgieter begon mr. F. Stokvis zijn feestrede op Zaterdag j.l., toen het machtige gebouw van STOKVIS officieel in gebruik werd genomen.

STOKVIS is een groothandel; de groothandel heeft een versnellende en stuwende taak in het economische verkeer en werkt door een juiste opvatting van haar functie kostenbesparend.

STOKVIS is een technische groothandel, die de gehele technische revolutie van de afgelopen honderd jaar heeft meegemaakt.

De opbloei van STOKVIS houdt gelijke tred met de ontwikkeling der techniek; de 19 commerciële afdelingen, die men nu telt, fungeren in alle opzichten als zelfstandige ondernemingen en ontwikkelen een activiteit, die zich uit op het gehele terrein van de technische handel.

De heer L. W. v. d. HEEM nam als uitgangspunt van zijn rede 28 Januari 1942, de dag dat een groot deel van het STOKVIS-gebouw door bominslag verwoest werd, de dag ook dat de familie STOKVIS zich via Amsterdam naar Spanje begaf.

Mr. K. P. VAN DER MANDELE ONTHULT DE PLAQUETTE

ALS EEN PHOENIX UIT DE AS HERREZEN de feestelijke ingebruikneming van het STOKVIS-gebouw

Tijdens de hongerwinter is door de heer De Vries het 100-jarig bestaan van deze zaak herdacht. Na de bevrijding begon het herstel en de vernieuwing: mr. F. Stokvis legde de eerste steen voor de herbouw van het hoofdkantoor en daarmee werd een reeks van verbouwingen en vernieuwingen ingezet niet alleen te Rotterdam, maar overal in het land, welke bouwactiviteiten nu vandaag haar bekroning vinden.

Het is ongeveer 23 jaar geleden, dat VAN DER HEEM N.V. kennis maakte met STOKVIS. Wij zagen in, dat wij een goede verkooporganisatie moesten hebben; die is er gekomen door de samenwerking met STOKVIS.

Wij hebben elkander ons vertrouwen geschenken, dat vertrouwen is de hoeksteen geweest van onze samenwerking.

VDH is gegroeid en naast STOKVIS hebben wij andere klanten. Maar het merkwaardige van onze verhouding tot STOKVIS? Dat ons gedrag niet geregeerd wordt door geschreven contracten, doch gebaseerd is op zakelijk fatsoen en vertrouwen.

In ons land is industrialisatie het wachwoord van de dag. Vele industrieën, die na de oorlog zijn opgericht, zijn mislukt. Waarom? Ik geloof wegens het ontbreken van een goede verkooporganisatie. Door samenwerking kunnen handel en industrie het ver brengen. Ik verheug mij, dat VDH ook haar steentje heeft bijgedragen tot de bloei van deze onderneming. Er komt dan een moment, dat men niet meer over vertrouwen spreekt. Dan wordt het saamhorigheid. Als een van beide in nood verkeert, springt de ander bij.

Vandaag, 28 Januari, heb ik de eer de laatste steen te leggen van dit gebouw. Geen gewone steen, doch een door de kunstenaar Albert Termoite vervaardigde plaquette van H.M. Koningin Juliana, reden waarom ik het bestuur van STOKVIS verzoek deze hall te noemen de Koningin Juliana-hall.

Op verzoek van de heer L. W. van der Heem onthult daarop mr. K. P. van der Mandele, president-commissaris van STOKVIS, de plaquette; het Wilhelmus weerklonk en werd door alle aanwezigen medegezongen.

Mr. K. P. v. d. Mandele, voorzitter van de Kamer van Koophandel in Zuid-Holland bracht uit naam van het bestuur van STOKVIS dank voor het inderdaad vorstelijke geschenk. Als dit gebouw kan worden geopend, is dat zeker ook ten dele aan uw medewerking te danken.

Het is ook uw stuwkracht, die de directie er toe gebracht heeft deze verbouwingen door te zetten.

Nu de laatste steen is gelegd zijn wij U voor de gedachte, dat deze hall gewijd zal zijn aan H.M. de Koningin, diep erkentelijk. Wij zijn ook dankbaar de kunstenaar, die dit beeld op voorreffelijke wijze vervaardigde. Het is een goede gewoonte dat men een beeldnis ophangt van het hoofd van de Staat en het zou dus vanzelfsprekend zijn, over meer.

Dan dat in dit gebouw ook een beeldnis van H.M. werd geplaatst. Ik geloof dat aan deze beeldnis grote betekenis kan worden gehecht. Wij allen weten hoe Haar woorden ons inspireerden in moeilijke tijden. Wij weten allen, dat het vaderland nog in moeilijke omstandigheden verkeert en dat nog moeilijker tijden kunnen komen.

Dan zal ook deze onderneming haar deel moeten dragen.

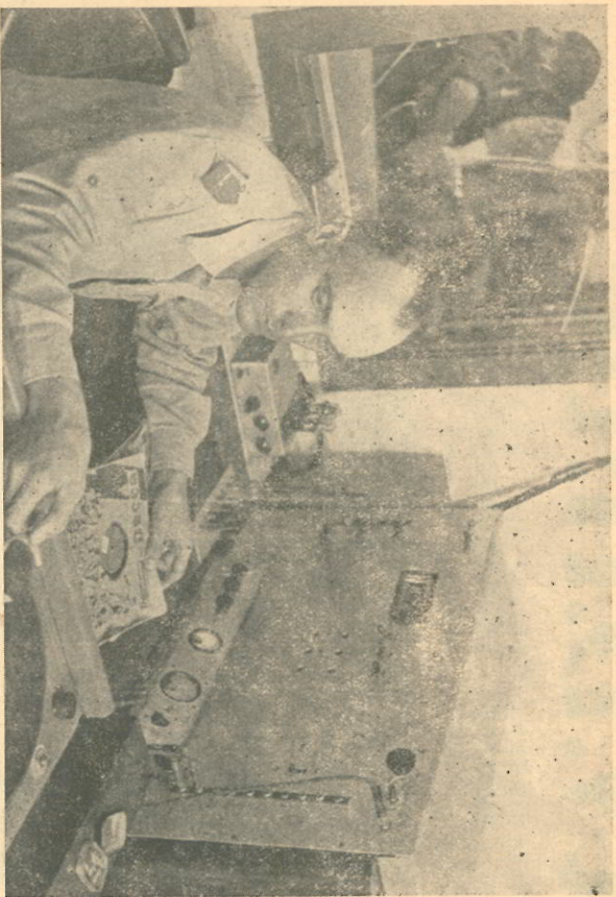
Wij weten dat Zij ons voor zal gaan en dat wij samen de moeilijkheden te boven kunnen komen.

Het bestuur van STOKVIS is u daarom erkentelijk voor deze beeldnis van ons aller leidsvrouw.

Na afloop van deze plechtigheid maakten de genodigden een rondgang door het gebouw. Enkele cijfers kunnen wellicht beter een indruk geven van het vele werk, dat hier in 2 jaar tijds verzet is. Verwerkt werd: 635.000 kg schokbeton, 586.476 stuks gevelsteen en 5.970 kg draadnagels en 659.850 kg cement. 4.700 m³ puin moest worden afgevoerd. Tijdens de gehele herbouw moest het normale werk op de verschillende afdelingen voortgang kunnen vinden. Een woord van hulde aan de architect, de heer Geisendorfer, en aan de uitvoerders: Volkers' Bouwmaatschappij, is dan ook wel op zijn plaats.

Het is een goede gewoonte dat men een zakenrelatie; in een volgend nummer daarover meer.

HIER..... RADIO DJAKARTA

door te Lt. VAN ZIJP

Hoofd Technische Dienst

Strijdkrachten-programma

Lutnant van Zijp — schrijver van dit artikel — was tot Februari 1948 als radiotechnicus werkzaam bij onze service-afdeling in den Haag. Dientengevolge zal hij voor velen onze een onbekende zijn; een betere introductie dan dit relaas kan hij zich echter niet wensen. Deze ex-serviceman zal het bij de legroomtoep toch wel heel erg naar de zin hebben, gezien zijn ambitie voor de Oost, de flicke muze en de radio.

Aan collega van Zijp onze dank voor de medewerking en een groot.

lende programma's tegelijk verwerkt kunnen worden.

Zoals ik reeds eerder vertelde, is er normaal een Indonesisch en een Nederlands programma.

De inrichting bestaat uit een grote studio met 250 zitplaatsen voor bezoekers, twee kleine studio's, een hoorspelstudio, een ga-

EEN PRAATJE OVER DE INDONESISCHE RADIOWERELD

Hier..... Radio Djakarta; dit is sinds 27 December 1949 de stationcall van radio Batavia en met deze nieuwe call ging ook een nieuw tijdperk in, waarbij het gehele omroepbedrijf in Indonesië onder de verantwoordelijkheid van de republiek Indonesia Serikat kwam te staan.

Het is een lange geschiedenis, de ontwikkeling van de radio-omroep in Indonesië van de vooroorlogse Niroom via Japanse bezettingstijd, strijdkrachtenprogramma, Roio naar de tegenwoordige Radio Republik Indonesia Serikat. De ruimte zou te kort zijn om alle ervaringen, moeilijkheden, tegenslagen en toch bereikte resultaten te gaan beschrijven, daarom zal dan hier, dan daar een greep gedaan worden, speciaal over zaken waarvoor de meeste belangstelling zal bestaan.

Het aantal zenders dat in bedrijf is in Indonesië bedraagt 37; een flink aantal zo te zien, een Nederlands programma maar in het algemeen zijn het vrij zwakke zenders met een sterke uiteenlopend van 100 watt tot 3 kilowatt; terwijl de golf lengten uiteenlopen van 15—133 m. Langere golf-engten kunnen hier niet gebruikt worden, daar dan teveel last wordt ondervonden van atmosferische storingen. Er is slechts één sterke zender, de sinds kort in gebruik genomen 100 kilowatt zender van Batavia YDF op 49,61 m (6045 kc/s), terwijl deze van 16,15—19,00 G.M.T. wordt omgeschakeld op 25,41 m (11795 kc/s). Bij deze laatste golf-lengte is de antennestraling op Europa gericht, — dit technisch intermezzo even voor luisteraars, die deze zender willen beluisteren.

Bij de in bedrijfsstelling van deze grote zender werden enige moeilijkheden ondervonden. De Singapore-zender van de British Far Eastern Broadcasting Service was op eigen gelegenheid van de oude 44 meter golfverhuid naar de 49 meter band, daarbij de plaats uitklezend welke officieel was toegevoerd aan radio Indonesia. Toen een dag later de nieuwe 100 kilowatt-zender van Batavia met proefuitzendingen in de lucht kwam, was het resultaat een zware fluit- en bromtoon, die beide stations — althans hier in West-Java — volkomen onverstaabaar maakte. Toch moest Batavia op deze golf-blijven uitzenden, al was het alleen maar om haar rechten op deze plaats actief te verdedigen. Intussen werd zwaar overleg gepleegd met Londen, wat tot resultaat had dat Singapore de onrechtmatig door haar bezette golfrengte weer heeft prijs gegeven en verhuist is naar de 48,6 meter, met als resultaat dat beide stations nu omgehoord en met goede geluidsterkte zijn te ontvangen.

Het radioprogramma in Batavia is gesplitst in drie delen, een Nederlands programma, een Indonesisch en een Nederlands programma, terwijl voor de wereldomroep bovendien nog programma's in vele talen plaats vinden. Beide Batavia-programma's worden door vier zenders uitgezonden. Batavia is „het“ centrum van de radio-activiteit; hier bevinden zich ook de grote Westerse en Oosterse orkesten. Van de Westerse orkesten moet op de eerste plaats genoemd worden het Radio-Philharmonisch orkest met als dirigent Yvon Baarvan 16,15—19,00 G.M.T. wordt omgeschakeld op 25,41 m (11795 kc/s). Bij deze laatste golf-lengte is de antennestraling op Europa gericht, — dit technisch intermezzo even voor luisteraars, die deze zender willen beluisteren.

Verschuivende ruimten hebben airconditioning, zodat de temperatuur daar een stuk lager is dan buiten, wat vooral bij inspannende repetities en uitzendingen stimulerend op de prestaties werkt.

Het op gang brengen van dit hele bedrijf na de oorlog is natuurlijk niet zonder horten en stoten verlopen. Gebrek aan deskundig personeel, aan versterkers, draaitaafschakelaars, microfoons, leiding- en antennenmaterial, valt u het lijstje zelf maar aan, want in Holland was het na de bevrijding niet veel anders. In het begin kon het ook nog wel eens voorkomen, dat een djonges, jivering aan het schoonmaken, rustig tijdens een uitzending de pick-up van de plaat lichtte, deze afstofte en weer op de plaat zette. Nu is het een volledig geordend bedrijf geworden, met voor iedere man een vaste omschreven taak, maar in het begin was iedereen alles tegelijk — omroeper, programmamaker, operator, tegelisseur en programma-samensteller. Radio blijft echter een uitzonderlijk bedrijf en er kunnen altijd nog wel rare dingen gebeuren.

Vorige week was er een uitzending van het strijkorkest van Jos Cleber. Door omstandigheden was dit orkest in een studio in een andere vleugel van het gebouw dan die waarin de controlekamer en de spreekstoel van de omroeper gelegen was. Er zou dan begonnen worden op het lichtsignaal, u weet wel — wit licht: stilte, rood licht: beginnen. Maar... en dat gebeurt altijd op de completeer en na de aankondiging van de omroeper en het opendraaien van de microfoon, was er alleen maar een indrukwekkende stilte te beluisteren. De omroeper nam daarop een prachtpuntje door de gangen en vond de leden van het orkest rustig met de armen over elkaar zitten wachten op het rode licht.

De studio's in Batavia, gelegen aan het Koningsplein, is niet groot, maar zodanig ingericht dat er — zo nodig — drie verschillende programma's tegelijk kunnen worden uitgezonden. Het lichtsignaal wordt gegeven door de omroeper en het opendraaien van de microfoon, was er alleen maar een indrukwekkende stilte te beluisteren. De omroeper nam daarop een prachtpuntje door de gangen en vond de leden van het orkest rustig met de armen over elkaar zitten wachten op het rode licht.

(wordt vervolgd)

Fabriek UTRECHT

DE UTRECHTSE IDEEËNBUS

Alhoewel de ideeënbus in Utrecht nog zeer jong is (± 2 jaar) vergeleken bij haar oudere zuster aan de Maanweg, mag zij zich toch in een gestadige groei verheugen. Bij degenen, die nog niet goed weten waar een ideeënbus toe dient, rijzen al direct de volgende vragen op:

1. Hoe ontstaat een idee?
2. Wie kan een idee indienen?
3. Waar moet men het indienen?
4. Wanneer komt het voor beloning in aanmerking?
5. Wie beslist over het al of niet toekennen van een beloning?
6. Op welke wijze ontvangt men de beloning?

Aangezien de beantwoording van deze vragen te veel ruimte van het VDH-tje in beslag zou nemen, hebben wij gemeend welk iets te moeten vertellen.

Echter met de beantwoording van de eerste vraag willen wij nu al beginnen

HOE ONTSTAAT EEN IDEE?

Een idee wordt niet gemaakt, doch moet „geboren“ worden. Tijdens ons werk komen wij allen wel iets tegen hetwelk, naar onze mening, voor verbetering vatbaar is.

Hetzij dat onze handelingen door één of andere oorzaak belemmerd worden; ofwel door gebruik te maken van een bepaald hulpmiddel; ofwel door het gebruik van een bepaald hulpmiddel; ofwel door het gebruik van een bepaald hulpmiddel; ofwel door het gebruik van een bepaald hulpmiddel. Soms ook wel door enkele handelingen te combineren. U wilt een voorbeeld? Hier zijn er drie!

1. Mev. Koteris van de ankerband wist heel handig de laatste knipbewerkingen van

de tussenisolatie in de gleuven van SZ 20-ankers te combineren. Helaas heeft zij pech gehad en is deze isolatie door een constructiewijziging vervallen.

Niettemin ontvangt zij toch nog een troostprijs, omdat zij onze eerste vrouwelijke medewerker was met „Ideeën“.

2. Bij de heer Van Eyck had de HBM 63 lawaai. Hij stelde voor de bramen af te slijpen, met het resultaat, dat meer HBM's werden afgeleverd. Voor hem betekende dit een beloning van f 10.—.

3. De heer v. d. Berg in de afdeling metaal-waren moest bij het draaien van de passranden in transmissiehuizen van de HBM 101 vrij dikwijls zijn beitel laten slijpen. Dit hinderde hem en hij stelde voor een huppeliet toe te passen. Dit verminderde de instel tijd van de machine en verhoogde de productie. De Ideeëncommissie keerde hem een beloning van f 7,50 uit.

U ziet, als wij met interesse ons werk verrichten, dan liggen de ideeën als het ware voor het grijpen.

Wij lezen bijna in iedere courant, tijdschrift of mededeling iets over verhoging van de kwaliteit en verbetering van de productiemethoden. Deze zijn te bereiken als wij allen hieraan medewerken. Dit komt de naam van ons land en in het bijzonder van ons VDH-product ten goede. En uiteindelijk dus ook ons persoonlijk.

Hebt u reeds ideeën, aarzel dan niet om deze in te zenden. U kunt ze deponeren in de gleuf rechts van de vitrine bij de mannen-garderobe.

Het hoekje van de dokter

INFLUENZA EN NOG WAT

Zoals u weet is de echte influenza een zeer besmettelijke ziekte, die in epidemische vorm optreedt en als een grote golf over een landstreek gaat, waarbij in de openvoldgende plaatsen een ieder die vatbaar is, zijn deel krijgt.

Daar met de onderlinge besmetting enige tijd heengaat, kan men de voortgang waarmen en de golf zien naderen. Zelfs influenza wordt veelal vervard met hetgeen men in het dagelijkse leven griep noemt; dit is heel wat anders, ook al lijken de verschijnselen veel op elkaar. Hier speelt niet de onderlinge aansteking de hoofdrol, maar zijn de atmosferische invloeden aansprakelijk, veranderde weersomstandigheden dus, welke over een gebied van zekere omvang tegelijk intreden, zodat wij deze ziekte in een bepaald gebied overal tegelijk zien opdrukken, zoals in een grote stad overal in eens de elektrische lichten aangaan. Deze gelijkmatigheid staat in tegenstelling tot de openevolging, welke kenmerkend is voor de onderlinge besmettingen. Daar een omslag in de atmosferische gesteldheid nietvergenoeg vooruit is te bepalen, kan men het optreden van deze griepverge verkoudheden niet tijdig voorzien en dus evenmin op tijd maatregelen nemen.

Een influenza-epidemie daarentegen ziet men, zoals gezegd, reeds uit de verte aankomen en omdat de wetenschap goed is gevorderd met het maken van een vaccin, is er tegenwoordig gelegenheid om op het juiste ogenblik een vaccinatie toe te passen, die een redelijke — al is het geen volstrekte —

INTREDINGEN

M. C. Copier, afdeling montage, op 30-1-'50.
M. C. Koteris, afdeling montage, op 30-1-'50.
J. C. van Schaaijk, afdeling montage, op 30-1-1950.

Verhoofd:

J. P. Somemans, afdeling machinale revisie, met mev. W. Maassen, op 30-1-1950.

Vakbondconcert

Maandag 13 Februari zal er in Tivoli weer een concert gegeven worden door het Utrechts Stedelijk Orkest onder leiding van Willem van Otterloo.

Solist: Max Rodrigues, violoncel.

Het programma luidt als volgt: Diepenbroek: Ouverture „De vogels“.

Dvorak: Concert in B kl. 1. voor violoncel.

Beethoven: Te Symphonie.

Beethoven: Ouverture „Edmond“.

Maandag 6 Februari kunnen de leden op verzoek van lidmaatschap 2 kaarten à f 0,60 verkrijgen aan de vakbondkantoren of tijdens de pauze bij afdeling sociale zaken.

BRIDGE-DRIVE

Er werd enthousiast gespeeld door de 8 paren, die in weerwil van alle modder en gladheid de tocht gewaagd hadden.

De leiding van deze avond was in handen van de heer Petersen, die zich uitstekend van deze taak kweet, zodat ieder om half twaalf stellig met het idee van een geslaagde avond naar huis ging.

De heren Carsouw en Paulus legden beslag op de 1e prijs, de heer en mevrouw Meys vrouwen de 2e prijs. Dat er nog vele van deze avonden moge volgen!

VACANTIETIP

RULCENTRALE

In het voorjaar van 1949 werd de Eerste Nederlandse Vacantie Rulcentrale opgericht, met het doel nationale en internationale vacante op ruime schaal mogelijk te maken voor degenen, die hiervoor niet al te veel geld kunnen of willen uitgeven. Men tracht dit doel te bereiken door:

1. Vacantieruil — waarbij men afwisselend als gast en als gastheer optreedt;
2. kinderruil — waarbij kinderen afwisselend bij elkaar enige tijd logeren;
3. gelijktijdige kinderruil tijdens de vacantie of een deel er van;
4. kinderopname, indien men zelf geen kinderen met vacante stuurt;
5. complete woningruil tijdens de vacantie.

Voor de kinderruil of kinderopname is het vereist, dat het aanvraagformulier mede ondertekend wordt door een vooraanstaande persoon uit het maatschappelijke leven: predikant, geestelijke, dokter, enz., die het gezin goed kent en verklaart, dat er zijns inziens geen bezwaren bestaan, om vreemde kinderen enige tijd bij hen te laten doorbrengen.

Het secretariaat van de Eerste Nederlandse Vacantie Rulcentrale is gevestigd:

Van Lennepweg 67

Den Haag — telefoon 550454.